

Column

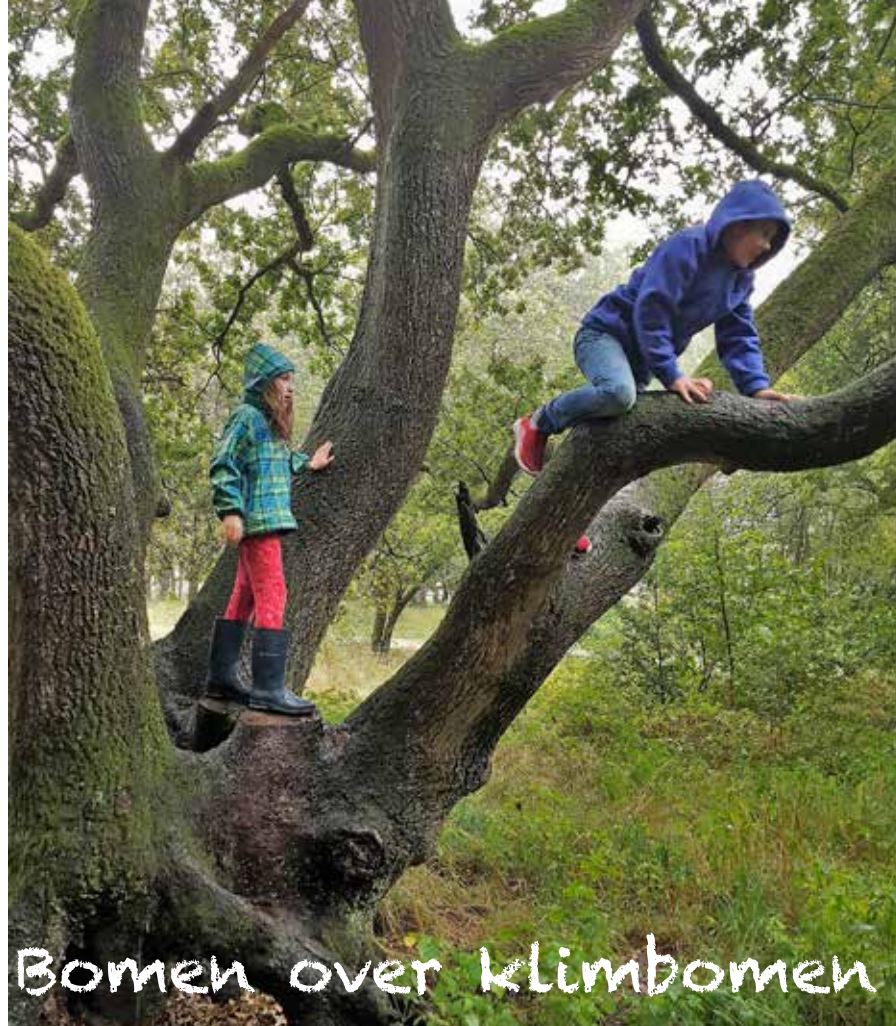
Anneke Rodenburg

Dit voorjaar, op Schiermonnikoog, stond achter ons tentje een fantastische eik, de leukste boom van de camping. Kinderen klommen er zo hoog mogelijk in. Ze zaten daar gezellig bij elkaar, ieder op een eigen tak. Ik genoot ervan ze zo bezig te zien.

Ineens zag ik die kale, lage klimbomen voor me, op de natuurspeelplekken. Meteen flitsten de veiligheidsdiscussies en -regels langs, die mensen blijkbaar nodig vonden.

In de eikenboom achter mijn tent klommen de kinderen heel soepel tot ongeveer 5 meter hoog. Geen toezicht, geen verfstreep op 2 meter, die kinderen leert dat ze niet hoger mogen, geen valondergrond. Een gewone boom, met dode takken erin én zonder ongeruste ouders! Bij de aanleg van speelplekken is het altijd een klus om een mooie dode klimboom te vinden met uitdagende takken. Er wordt nogal eens een te kleine boom geleverd met rechte zijtakken van niet meer dan een meter. Niks spannends aan, niet leuk om in te klimmen, behalve voor peuters en kleuters. Is er wel een mooie boom, dan moet om veiligheidsredenen die leuke, spannende tak er af. Wat rest is miezerig en saai, vooral voor 8 tot 12-jarigen, die van uitdaging houden.

Na gedoe met constructies met slinger touwen, besloot ik ooit om als alternatief op iedere speelplek een

treurwilg te planten. Treurwilgen moeten even groeien, maar dan heb je een boom met takken waar je heerlijk aan kunt hangen of een schommel van kan maken. Een prachtige boom waar ook kinderen in rolstoel plezier aan beleven, omdat de takken zo laag hangen en gordijnen vormen waarachter je je kan verstoppen.

Liefst plant ik levende klimbomen, 'Verboden-om-op-te-kronen-bomen'. Ik noem ze zo omdat boomverzorgers gewoontegetrouw, zoals ze geleerd hebben, alle zijtakken tot 6 meter hoogte wegzagen. Opkronen noemen ze dat. Daarom tekenen we al jaren een boom als een soort lolly. En takken, ja, die zitten ergens hoog in de boom. We weten niet meer dat takken eigenlijk al laag bij de grond ontstaan, hoe een boom er dan uitziet en wat erin leeft. De Nationale Boomfeestdag

ontstond vanuit het idee dat ieder kind in zijn leven minstens één boom geplant moet hebben. Ik vind dat ieder kind daarnaast ook het recht moet hebben op een levende klimboom. Als een kind boos of verdrietig is kan het een 'troostboom' worden; het klimt dan in zijn eentje lekker heel hoog. Het kan ook een 'Coole Chill-boom' worden, zoals voor de kinderen op de camping.

Ik vind dat overal in grasvelden in parken, openbare groenstroken en bosjes 'Verboden-om-op-te-kronen-bomen' moeten komen. Ja, het wordt de hoogste tijd: geef ieder kind ook recht op zijn eigen klimboom!

Anneke Rodenburg is ontwerpster van natuurlijke speelplekken. Aangesloten bij Springzaad en Wilde Weelde. (www.tuinenvlinder.nl)